KETI KOTI VIERING 2024

De Keti Koti Viering 2024 op het Museumplein markeert de afsluiting van het Herdenkingsjaar 2023-2024, exact een jaar na de historische excuses van koning Willem-Alexander voor het Nederlandse slavernijverleden. De viering markeert niet alleen een moment van reflectie op het afgelopen jaar, maar biedt tevens een kans om vooruit te kijken naar de gevolgen van deze excuses en de mogelijkheden van herstel van de doorwerking van de slavernij in onze hedendaagse samenleving.

De succesvolle fysieke scheiding tussen de herdenking in het Oosterpark en de viering op het Museumplein heeft ons geïnspireerd om deze opzet voort te zetten. Eén van de overwegingen hierbij was het creëren van de mogelijkheid voor het Caribisch Koninkrijk en Suriname om de herdenking online mee te maken door verschuiving van het aanvangstijdstip van de Nationale Herdenking. Deze inclusieve aanpak erkent de historische banden binnen het Koninkrijk en stelt mensen, ongeacht hun locatie, in staat om op een passende manier deel te nemen aan dit belangrijke moment. Een bijkomende reden voor de fysieke scheiding was de groeiende belangstelling, wat resulteerde in toenemende druk op het Oosterpark, zowel op de groenvoorzieningen als op de veiligheid (crowd control).

Tevens streven we ernaar om erfgoedinstellingen op en rond het Museumplein nauw te betrekken bij het festival. Door deze samenwerking kunnen we educatieve programma's ontwikkelen die de bewustwording over de geschiedenis van de slavernij vergroten. De betrokkenheid van deze instellingen zal bijdragen aan een diepgaander begrip van het verleden en de bevordering van een dialoog over de gevolgen ervan voor onze samenleving.

De Keti Koti Viering heeft als doel het herdenken en vieren van de afschaffing van de slavernij en het vieren van de vrijheid en diversiteit. Het festival wil niet alleen een viering zijn van de overwinning op slavernij, maar ook een belangrijk forum voor het bespreken van de doorwerking van het slavernijverleden in onze geschiedenis.

Het festival wil de erfenis van de slavernij benadrukken, bewustwording daarover vergroten door een platform te bieden voor educatie, dialoog, kunst en cultuur.

1. Herdenken en vieren als een historische triomf voor vrijheid en rechtvaardigheid;
2. Bewustwording vergroten over de erfenis van de slavernij en hoe deze tot op de dag van vandaag invloed heeft op onze samenleving;
3. Educatieve activiteiten aanbieden om een dieper begrip te bevorderen van de geschiedenis van slavernij en de gevolgen daarvan;
4. Interactieve elementen integreren om bezoekers actief te betrekken bij het onderwerp en de discussie. Het festival zal interactieve elementen bevatten om de

betrokkenheid van het publiek te vergroten om zo een diepgaand begrip te bevorderen.

De Keti Koti Viering 2024 markeert tevens de afsluiting van het herdenkingsjaar waarin tal van activiteiten hebben plaatsgevonden die betrekking hebben op het Nederlandse slavernijverleden en de erfenis daarvan.

Festivalprogramma:

De 3 pijlers van het festival dit jaar, traumaverwerking & heling, herstelbetalingen en viering worden in het festivalprogramma verweven door middel van optredens en activiteiten op 5 verschillende podia:

- De Boni-Tula tent
- het Kas di Kabra
- het Hof van Anansie (kinderpodium)
- FUNX podium
- UNDE hoofdpodium.

BONI -TULA tent

Gedurende het afgelopen herdenkingsjaar zijn er veel bijeenkomsten en debatten geweest over het slavernijverleden, de excuses van de regering en de koning en de Komma van Rutte. In de Boni-Tula tent blikken we terug en inventariseren we de ideeën die daar uit voortgekomen zijn. Dat gebeurt aan de hand van een tentoonstelling, debat, theater, zang & dans en kunst.

1. **Tentoonstelling "de Komma":** uitbreiding van de tijdelijke tentoonstelling van "*Na de komma*" van The Black Archives van vorig jaar met de presentatie van de uitkomst van de enquête over herstel en heling, die aan de hand van de QR code in de tentoonstelling is gehouden.

2. **Lezingen en paneldiscussies:**
   In samenwerking met stichting Wi Sten, The Black Archives en het John Adams Institute organiseert het festival een debat over herstelbetalingen: "In hoeverre kunnen herstelbetalingen voor de trans-Atlantische slavernij niet alleen dienen als een financiële vergoeding, maar ook als een cruciaal instrument voor het bevorderen van sociale rechtvaardigheid en het aanpakken van structurele ongelijkheden?
   Het debat zou zich kunnen richten op de impact van herstelbetalingen op individuele levens, gemeenschappen en de bredere maatschappij, en welke concrete stappen moeten worden genomen om een effectieve en inclusieve vorm van herstel te bewerkstelligen."
   Het debat zou kunnen plaatsvinden na de lezing van iemand als Patrick Lipton Robbins, rechter bij het Internationaal Gerechtshof in Den Haag die onlangs het Verenigd Koninkrijk opriep om tot herstelbetalingen over te gaan.

3. **Debatwedstrijd:** "*Repay the past invest in the future*" Een debatwedstrijd voor studenten en jongeren waarin ze de mogelijkheid krijgen om te discussiëren over de manier waarop heling en herstel zou moeten plaatsvinden. De kandidaten worden in

een voortraject geselecteerd in samenwerking met The Village, een jongerenorganisatie in Amsterdam Noord die zich bezig houdt met het slavernijverleden en de doorwerking daarvan aan de hand van kunstprojecten, spoken word, theater en zang & dans.

4. **Kunstproject "Armazoen"** is een dansfilm (12-15 min) van choreografe Monique Duurvoort die in een zeecontainer wordt vertoond. De zeecontainer reist langs de kustlijn van Vlissingen naar Rotterdam, IJmuiden, Den Helder en eindigt op 1 juli op het Museumplein in Amsterdam. De film is gebaseerd op een fragment uit het scheepsjournaal van het slavenschip Hof van Zeeland dat tussen 1732 en 1734 een driehoeksreis maakte tussen o.a. Vlissingen, Angola en het Caribisch gebied. Een specifiek fragment uit dit scheepsjournaal, waarin letterlijk geschreven staat: '*...sprongen 5 negerinnen overboordt ...*'. Op basis van deze enkele regel ontwierp choreografe Monique Duurvoort het verhaal voor de dansfilm. In deze dansfilm wordt de aanloop, dus de gedachte, de overweging voorafgaand aan en het besluit tot het daadwerkelijk maken van de sprong overboord naar vrijheid, middels een authentiek abstract bewegingsvocabulaire in beeld gebracht.

MUZIEKPODIA

Kas di Kabra

Op het Kas di Kabra podium wordt de traditionele muziek uit Suriname en het Caribisch gebied gespeeld: Winti, kawina, tambú en seú.
De Surinaamse muzieksoorten winti en kawina, evenals de Curaçaose seú en tambú, hebben elk hun eigen historische betekenis in relatie tot de slavernij. Deze muzikale tradities weerspiegelen niet alleen de culturele diversiteit, maar ook de veerkracht en de strijd van de Afro-Caribische bevolking tegen de uitbuiting en onderdrukking tijdens de slavernij. Deze muziekstijlen worden steevast tijdens herdenkingen van de slavernij opgevoerd. In het bredere perspectief dienen deze muzieksoorten als levende getuigenissen van de Afro-Caribische cultuur en vormen ze een belangrijk onderdeel van de erfenis die voortkomt uit de uitdagende periode van slavernij. Ze belichamen veerkracht, overleving en de voortdurende zoektocht naar culturele zelfexpressie en vrijheid. Deze muziekstijlen waren tot ver in de 20ste eeuw verboden. Winti werd pas in 1971 toegestaan, tambú in 1952.

Winti (Suriname):
Winti is een spirituele muziekvorm die diep geworteld is in de Afro-Surinaamse cultuur. Het wordt geassocieerd met de winti-religie, een spirituele traditie die elementen uit de Afrikaanse voorouderverering combineert met inheemse en christelijke invloeden.
Tijdens de slavernij diende winti als een krachtig middel van culturele expressie en spirituele overleving. Het stelde de Afro-Surinaamse gemeenschap in staat om hun spirituele identiteit te behouden en verzet te tonen tegen de onderdrukking.

Kawina (Suriname):
Kawina is een opzwepende muziekstijl, gekenmerkt door het gebruik van traditionele drums en krachtige ritmes. Het wordt vaak begeleid door zang en dans. Kawina heeft diepe wortels in de geschiedenis van slavernij, waar het werd gebruikt als een vorm van sociale en

culturele expressie onder de Afro-Surinaamse gemeenschap. Het diende ook als een manier om gemeenschapsbanden te versterken en om gezamenlijk verzet te uiten.

Seú en tambú (Curaçao, Bonaire en Aruba):
Seú en tambú zijn muziekstijlen die hun oorsprong vinden op Curaçao. Seú wordt gekenmerkt door het gebruik van een grote trommel, terwijl tambú bekend staat om zijn opzwepende dansritmes en teksten.
Beide muziekstijlen ontstonden tijdens de slavernij als uitdrukkingen van het dagelijks leven en verzet. Ze werden vaak gebruikt tijdens sociale bijeenkomsten en feesten, waar de Afro-Curaçaose bevolking hun culturele identiteit konden vieren en uiting konden geven aan hun verlangen naar vrijheid.

Funx – podium
In samenwerking met het NPO Radiostation FUNX wordt een podium geprogrammeerd met muziek voor jongeren van 15 – 30 jaar: Hip Hop, rap, Amapiano, Afrobeats en Reggaeton. FUNX besteed voorafgaand aan 1 juli dagelijks aandacht voor de afschaffing van de slavernij en weet op die manier ook die doelgroep naar het festival te trekken.

Un De hoofdpodium
Het Hoofdpodium is er voor een bredere doelgroep en een ouder publiek. Hier worden de grotere acts geprogrammeerd en de internationale groepen. Daarmee trekken we de “andere” Amsterdammers naar het festival.

Informatiemarkt
Diverse organisaties, die zich bezig houden met het slavernijverleden uit het hele land kunnen hun informatie hier aan de man brengen. Dat varieert van boekenstands, Keti Koti comités, actiegroepen, antidiscriminatie groepen tot vakbonden en empowerment organisaties.

Caribische markt
Een markt met kleurrijke eetkraampjes met lekkernijen uit de Surinaamse, Caribische en Afrikaanse keuken.

De Bigi Spikri
De Bigi Spikri is de traditionele optocht die voorafgaat aan de Nationale Herdenking. Een uitbundige optocht met looporkesten en drumbands en dansende mensen in traditionele klederdracht.
De eerste Bigi Spikri is terug te voeren tot de jaren 50 en kun je met recht een oude traditie noemen. Ook toen werd er met de optocht aandacht gevraagd voor het slavernijverleden en gaf men uiting aan de eigen identiteit die eeuwenlang onderdrukt werd door de koloniale machthebber.

Samenwerkingen

Net als de voorgaande jaren wordt er samengewerkt met diverse maatschappelijke organisaties en kunst & cultuur instellingen in de vorm van eindpresentaties, samenwerkingsprojecten en of opdrachten. Te denken valt aan vaste partners als The Black

Archives, het Tropenmuseum, AT5, Pleintheater, Stichting Wi Sten, Naks Nederland, Vereniging Ons Suriname, OSCAM maar we denken ook nieuwe partners als Right About Now voor een theaterproject, de Balie voor de debatten en de Kazerne een broedplaats uit Amsterdam Zuidoost.

Om nog meer verbreding op het festival aan te brengen en bezoekers buiten de doelgroep van Surinaamse en Caribische Nederlanders actief te betrekken bij het festival gaan we op zoek naar partners om daar activiteiten voor te ontwikkelen.

Voor de samenwerkingen met de omliggende instituten voeren we gesprekken met Charl Landvreugd, hoofd Onderzoek en Curatorial Practice van het Stedelijk Museum, Valika Smeulders, hoofd Geschiedenis van het Rijksmuseum, Orville Breeveld, senior consultant van het Concertgebouw en het Amerikaanse consulaat, die hun medewerking al hebben toegezegd.

Herinrichting festival, podia en tenten

De meeste podia en tenten zijn een maatje te klein geworden voor het festival dat behoorlijk uit zijn voegen is gegroeid. Tijdens het festival vorig jaar was de belangstelling voor het informatieve gedeelte in de Boni Tula tent overweldigend. De tent stond non stop vol. Gezien het geplande programma voor 2024 is het verstandig om die tent een maat groter te nemen. Maar dat geldt ook voor het podium van Kas di Kabra, het hoofdpodium en het Hof van Anansi, waar de activiteiten voor kinderen plaatsvinden. Al deze podia zijn voor de hoeveelheid bezoekers die afkomen op het festival wat aan de kleine kant. De indeling van het Museumplein wordt ruimer van opzet waarbij ook het deel aan de kant van het Concertgebouw in gebruik genomen zal worden. Door de verplaatsing van het Oosterpark naar het Museumplein wordt de viering van Keti Koti in het midden van de stad geplaatst. Hierdoor bereiken we makkelijker andere doelgroepen dan de gebruikelijke bezoekers en zorgen zo voor een natuurlijke verbreding van het festival en daarmee van Keti Koti.

Organisatie

De Keti Koti Viering 2024 wordt in opdracht van het NiNsee uitgevoerd door De Vries Producties (logistiek en administratief) en 529 Media Productions (programmering en marketing).

Financieel

De kosten van de Keti Koti Viering liggen in 2024 hoger dan normaal. Deels door de hoge inflatie anderzijds doordat in dit bijzondere herdenkingsjaar – 1 juli 2023 – 1 juli 2024 - extra activiteiten worden georganiseerd. De totale kosten van de Keti Koti Viering 2024 bedragen 665.500 euro. In vergelijking met vorig jaar een kosten stijging van 12.301 euro.

De begroting ziet er op hoofdlijnen als volgt uit:

DEKKINGSPLAN

Subsidiegever	**Inkomsten ex BTW**	**Inkomsten incl. BTW**
Ministerie van OCW	132.231,40	160.000,00
Gemeente Amsterdam	301.652,89	365.000,00
Bijdrage NiNsee	11.735,54	14.200,00
Sponsors	30.000,00	36.300,00
Horeca-inkomsten	74.380,17	90.000
TOTAAL INKOMSTEN	**550.000,00**	**665.500**

De bijdrage van de gemeente Amsterdam dient voornamelijk ter dekking van de kosten van de inhoudelijke programmering, technische faciliteiten, accommodaties en de publiciteit en marketingkosten.

UITGAVEN

Subsidiegever	**Inkomsten ex BTW**	**Inkomsten incl. BTW**
Programma	132.500,00	160.235,00
Accommodaties	60.000,00	72.600,00
Technische faciliteiten	75.500,00	91.355,00
Locatie aanpassingen	30.500,00	36.905,00
Crew en catering	58.000,00	70.180,00
Publiciteit	35.000,00	42.350,00
Heffingen	42.750,00	51.727,50
Algemene kosten	12.000,00	14.520,00
Onvoorzien	3.750,00	4.537,50
Organisatiekosten	100.000,00	121.000,00
TOTAAL UITGAVEN	**550.000,00**	**665.410,00**